

[Bertel Dahlgaard.]

I øvrigt er det værd at understrege, at Bestemmelsen i Paragraffens 3die Stykke gør det til en Pligt for Udvalgene at virke for, at Arbejdet i størst muligt Omfang udføres i Akkord, og ligeledes paalægger Udvalget, hvor det er paakrævet, at yde Medvirkning til, at der med Hensyn til Arbejdsvilkaarene opnaas Enighed mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Der er for mig ikke Tvivl om, at det Forsøg, der her gøres med en lokal Organisering af Bestræbelserne for at fremme Arbejdet inden for hver enkelt Kommune, indeholder Muligheder for betydelige Resultater, men man maa blot gøre sig klart, at et gunstigt Udfald af dette Forsøg afhænger af, at Opgaverne gives til de rette Mænd. Hermed staar og falder det hele. Erkendelsen heraf kommer ogsaa meget stærkt frem i Forslagets § 1, Stk. 3, hvorefter Hvervet som Medlem af disse Udvalg gøres til borgerligt Ombud. Hvis Lovgivningsmagten vedtager dette, er det Udtryk for, at den fastslaar, at Beskæftigelsen af arbejdsløse gennem produktivt Arbejde i hver lille Del af Samfundet er saa livsvigtig for Nationen, at ingen har Lov til at undrage Samfundet sin Bistand i Arbejdet herfor.

Det er i øvrigt min Tro, at den foreslaaede Ændring af Reglerne for Valg af Udvalgsformand ogsaa vil bidrage til, at de rette Mænd kommer i Spidsen for Arbejdet.

Den Lovgivning, der her foreslaas, er et Forsøg paa at decentralisere Initiativet paa dette Omraade. Det er en Lovgivning, der kalder paa det praktiske Livs Mænd i enhver Kommune, kalder paa dem, der har Haandlag og naturlig Evne til at sætte Tingene i Sving; men jeg vil dog gerne fremhæve over for den højtærede Minister, at det ikke desto mindre vil være særdeles vigtigt, at der fra Begyndelsen kommer til at bestaa det rette Sammenspil mellem disse Udvalg og Ministeriet, til en vis Grad maaske med Amterne som Mellemed. Disse Udvalg er nok selvvirkende Organer, men det er Udvalg, for hvis Virksomhed ogsaa Ministeriet har et Ansvar. Ministeriet har et Tilsyn med Udvalgene og maa staa i stadig Rapport til dem. Jeg har ikke hele Tiden, siden Udvalget oprettedes i 1940, haft Indtryk af, at Ministeriet har haft fuld Forstaaelse af, at der gennem disse Udvalg er givet Ministeriet et Instrument, der virkningsfuldt kan spilles paa, hvis man har Vilje dertil. Jeg haaber, at den fulde Forstaaelse heraf vil trænge igennem i Socialministeriet.

Af de Ændringer, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag, er der for mig i øvrigt kun Grund til at omtale Bestemmelsen i § 7 om det Tilsyn, Beskæftigelsesudvalgets Formand har Pligt at føre med Administrationen af Arbejdsløhedskasserne. Her i Danmark er Arbejdsløhedsforsikringen bygget op gennem Arbejdsløhedskasserne som selvstyrende Forsikringsinstitutioner under det offentlige Tilsyn. Et saadant offentligt Tilsyn har altid fra alle Sider været anset for en Selvfølgelighed, idet det her drejer sig om Forvaltningen af mægtige Millionbeløb, der tilvejebringes omtrent lige- ligt fra Medlemmerne selv og de offentlige Kasser. Dette Tilsyn er koncentreret i Arbejdsdirektoratet og Ministeriet med Bistand af Arbejdsnævnet. De Lovbestemmelser, der nu foreslaas i Lovforslagets § 7, indeholder da intet principielt nyt, men Bestemmelserne er Udtryk for, at det offentlige Tilsyn faar en Udbygning, en ny Form. Paa samme Maade som med Hensyn til at fremme Beskæftigelsen drager man det lokale Kendskab ind i Løsningen af Opgaven. Hvis Arbejdsdirektoratet har fuld Forstaaelse af, hvorledes Forholdene ligger ude i de smaa lokale Samfund, tror jeg ogsaa, Direktoratet vil forstaa, hvilken værdifuld Bistand der her gives det i dets ansvarsfulde Arbejde. Arbejdsdirektoratet — og jeg kan for saa vidt ogsaa godt sige Arbejdsløhedskassernes Hovedledelse — har efter min Anskuelse aldrig i fornøden Grad formaaet at naa ud med Tilsynet i Arbejdsløhedsforsikringens yderste Forgreninger.

Bestemmelsen i § 7 betyder en vis Decentralisering af det offentlige Tilsyn, men under Centralmyndighedens Ansvar for fuld Ligelighed i Tilsynets Udøvelse. Saaledes som Lovforslaget nu er formet, vil ingen, hverken Formændene for Udvalgene eller Arbejdsløhedskassernes lokale Ledelse, kunne tage fejl af, at denne Bestemmelse indeholder en lovmæssig Pligt til at føre Tilsynet, og at Efterladenhed i Udførelse af Tilsynet eller Forsøg paa at unddrage sig Tilsynet medfører, at man kan drages til Ansvar. Det er min Tro, at der de allerfleste Steder vil opstaa et godt Forhold mellem det lokale Tilsyn og Arbejdsløhedskasserne. Der er ingen Grund til at tvivle herom, da Tilsynet aldrig vil kunne anvendes til andet end at sikre, at den Lovgivning, Rigsdagen har gennemført, bliver efterlevet overalt.

Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling.

Der har jo inden denne Førstebehandling af de her foreliggende sociale Revisions-